

Länsstyrelsen
Skåne

2018-02-19

Dnr. 4560-2018-1

Inriktning av kommuners fortsatta arbete med krisberedskap och civilt försvar

Sammanfattning

Myndigheten för samhällsskydd och beredskap (MSB) har, som svar på ett regeringsuppdrag, lämnat förslag på inriktning av kommuners och landstings fortsatta arbete med civilt försvar. Följande tre fokusområden har pekats ut som viktiga för samtliga kommuner; **stärkt säkerhetsskydd**, **kompetenshöjning** samt **beredskapsplanering**.

Stärkt säkerhetsskydd

Arbetet med civilt försvar skapar ett behov av ett utökat arbete med säkerhetsskydd, vilket i Sverige definieras som skydd mot spioneri, sabotage och andra brott som kan hota rikets säkerhet.

- Kommunen bör därför ha en säkerhetsskyddschef.
- Kommunen bör genomföra en säkerhetsanalys över sin verksamhet.

Kompetenshöjning gällande totalförsvar

För att förtroendevalda och anställd personal i kommunerna ska kunna lösa sina uppgifter vid höjd beredskap behövs grundläggande kunskaper om de författningar och arbetssätt som blir gällande vid höjd beredskap.

- Kommunen bör därför identifiera ett antal nyckelpersoner och/eller befattningar med betydande roll för kommunens verksamhet vid höjd beredskap.
- Nyckelpersoner inom kommunen bör genom utbildning ges kunskaper om gällande författning och arbetssätt avseende höjd beredskap och totalförsvar.

Planer för den verksamhet som ska bedrivas under höjd beredskap

Kommuner ska, enligt LEH, i fredstid och med utgångspunkt i krisberedskapen minska sårbarheten i sin verksamhet och ha en god förmåga att hantera krissituationer.

- Kommunen bör därför genomföra ett arbete med beredskapsplanläggning för att kunna bedriva verksamhet under höjd beredskap.
- Kommunen bör utforma en organisation för den verksamhet som ska bedrivas i krig samt planera för försörjningen av denna organisation med personal. Krigsplacering bör användas som en förberedelse för att kunna använda allmän tjänsteplikt under höjd beredskap.

Kommuner lokaliserade i militärstrategiskt viktiga områden

Utöver de tre prioriterade utvecklingsområdena som beskrivits ovan har ytterligare tre områden pekats ut som relevanta att arbeta med under perioden 2018–2020; **ledningsansvar**, **geografiskt områdesansvar** samt **rapportering**. Det finns ett antal särskilt utpekade kommuner som på grund av sitt strategiska geografiska läge får ytterligare ersättning för att arbeta med civilt försvar och som därmed förväntas arbeta med dessa uppgifter.

Ekonomisk ersättning och stöd

Att inrikta och stödja utvecklingen av ett modernt totalförsvar är ytterst en statlig angelägenhet. Kommuners arbete med krisberedskap och civilt försvar bör därför ges en övergripande inriktning, tydliga prioriteringar och ett omfattande stöd i de delar som handlar om hantering av extraordinära händelser i fredstid och under höjd beredskap. Kommunernas samlade ersättning för arbete med krisberedskap och civilt försvar enligt reglering i LEH blir, för år 2018, cirka 400 miljoner kronor.

INLEDNING – ETT SAMHÄLLE I FÖRÄNDRING.....	1
FÖRSLAG PÅ EN ÖVERSYN AV LEH	1
GEMENSAMMA GRUNDSYNER PÅ NATIONELL, REGIONAL OCH LOKAL NIVÅ	2
EN NATIONELL GRUNDSYN FÖR EN SAMMANHÄNGANDE PLANERING AV TOTALFÖRSVARET	2
HÖGRE REGIONALA GRUNDSYNER	3
REGIONAL GRUNDSYN FÖR SKÅNE	3
FOKUSOMRÅDEN FÖR KOMMUNERS ARBETE MED CIVILT FÖRSVAR 2018–2020.....	4
STÄRKT SÄKERHETSSKYDD	4
KOMPETENSHÖJNING GÄLLANDE TOTALFÖRSVAR	4
PLANER FÖR DEN VERKSAMHET SOM SKA BEDRIVAS UNDER HÖJD BEREDSKAP	4
KOMMUNER LOKALISERADE I MILITÄRSTRATEGISKT VIKTIGA OMRÅDEN	5
LEDNINGSANSVAR	5
GEOGRAFISKT OMRÅDESANSVAR	5
RAPPORTERING.....	6
ERSÄTTNING FÖR ARBETET MED KRISBEREDSKAP OCH CIVILT FÖRSVAR	6
FÖRDELNING AV MEDEL	6
STÖD TILL KOMMUNERNA I DET FORTSATTA ARBETET MED CIVILT FÖRSVAR.....	6
UPPFÖLJNING AV UPPGIFTER OCH ERSÄTTNING	7
INRÄTTANDET AV ETT NATIONELLT SAMVERKANSFORUM FÖR KRISBEREDSKAP OCH CIVILT FÖRSVAR	7

Inledning – ett samhälle i förändring

I den försvarspolitiska inriktningspropositionen ([prop. 2014/15:109](#)) angav regeringen att det, utifrån det försämrade omvärldsläget, finns behov av att stärka förmågan i totalförsvaret och återuppta planeringen för det civila försvaret. De beredskapsåtgärder som i dag genomförs av kommuner och landsting, av nytta för verksamheten inom civilt försvar, ligger i huvudsak inom det arbete som utförs avseende krisberedskap i fredstid enligt lag ([2006:544](#)) om kommuners och landstings åtgärder inför och vid extraordinära händelser i fredstid och höjd beredskap (LEH).

I nuvarande [överenskommelse](#) om kommunernas krisberedskap finns två mål avseende kommunens arbete med höjd beredskap. Kommunerna ska enligt dessa två målsättningar säkerställa att signalen för VMA (viktigt meddelande till allmänheten) kan sändas via anläggningar för utomhusvarning genom att ljudsändare underhålls samt säkerställa att krisledningen inom kommunen har grundläggande kunskaper om kommunens uppgifter vid höjd beredskap. Det kan därmed konstateras att statens styrning och stöd det senaste decenniet inte i tillräckligt hög grad satt fokus på arbetet med förberedelser för och verksamhet under höjd beredskap. När staten nu önskar ett mer intensifierat arbete med uppbyggnaden av ett modernt totalförsvaret är det därför av yttersta vikt att arbetet inriktas genom tydliga riktlinjer och rekommendationer kring prioriterade arbetsområden – i hela hotskalan.

Med anledning av detta gav regeringskansliet i uppdrag åt Myndigheten för samhällsskydd och beredskap (MSB) att föreslå hur arbetet med krisberedskap och den återupptagna planeringen för det civila försvaret bör utvecklas inom kommuner och landsting ([Ju2016/08320/SSK](#)). Följande kapitel är ett försök att sammanfatta, och i viss mån analysera, det svar på uppdraget som presenterats av MSB ([MSB 2017-2516](#)).

Först sker en kort historisk tillbakablick på tillkomsten av den nu gällande lagen avseende kommuners arbete med krisberedskap. Därefter presenteras de olika gemensamma grundsynerna som tagits fram på nationell, regional och i viss mån på lokal nivå. Efterföljande kapitel beskriver tre fokusområden inom vilka ett intensifierat arbete kommer att behöva bedrivas under kommande år för att svara upp mot statens förväntningar på ett modernt totalförsvaret. Slutligen kommer ett antal kapitel kopplat till ekonomisk ersättning, stödverksamhet samt uppföljning.

Förslag på en översyn av LEH

Lagen (2006:544) om kommuners och landstings åtgärder inför och vid extraordinära händelser i fredstid och höjd beredskap (hädanefter LEH) utreddes och beslutades i mitten av 2000-talet, d.v.s. i ett skede då den tidigare totalförsvarsplaneringen i praktiken hade avvecklats. Regelverk och finansiering skulle i stället stödja en utveckling av samhällets fredstida krisberedskap. Ett beslut togs därför att upphäva två tidigare lagar, lagen (2002 :833) om extraordinära händelser i fredstid hos kommuner och landsting, respektive lagen (1994:1720) om civilt försvar, och ersätta dessa med LEH.

Den tidigare lagen om extraordinära händelser i kommuner och landsting hade tillkommit för att möjliggöra ett effektivare beslutsfattande i kommuner i samband med hanteringen i kommunen av svåra och omfattande händelser som kräver snabba och samordnade beslut över olika nämnders ansvarsområden. Detta skulle uppnås genom bestämmelser om krav på en krisledningsnämnd och en plan för hanteringen av extraordinära händelser.

När dessa bestämmelser överfördes till LEH kompletterades de med bestämmelser om krav på risk- och sårbarhetsanalys, geografiskt områdesansvar, utbildning och övning samt rapportering. Vidare infördes en bestämmelse om statlig ersättning för kommunernas kostnader för förberedande uppgifter enligt lagen.

När det nu återigen är aktuellt att ställa krav på kommunernas beredskapsförberedelser i hela hotskalan framstår inte LEH med tillhörande förordning som ett tillräckligt tydligt och stödjande regelverk för det samlade arbete som behöver bedrivas. Ett väsentligt skäl till detta är att reglerna om förberedelser för och verksamhet under extraordinära händelser i fredstid (2 kap. LEH) och reglerna om förberedelser för och verksamhet under höjd beredskap (3 kap. LEH) inte är tillräckligt harmoniserade.

Ett antal exempel som pekar på detta är bland annat att det enbart ställs krav på risk- och sårbarhetsanalyser inför extraordinära händelser i fredstid, inte med avseende på förhållanden under höjd beredskap; att uppgifterna kopplat till utbildning och övning idag enbart avser fredstida kriser; att kravet på att inrätta en krisledningsnämnd som kan ta över verksamhetsansvar från övriga nämnder i kommunen enbart gäller avseende extraordinära händelser i fredstid; att det under höjd beredskap är kommunstyrelsen som ansvarar för ledningen av det civila försvaret i kommunen, inte krisledningsnämnden, och det är inte på samma sätt uttalat vad det ledningsansvaret kan omfatta.

MSB föreslår därför i sitt svar på regeringsuppdraget att lagen behöver ses över mot bakgrund av den förändrade säkerhetspolitiska situationen och behov att på ett tydligare sätt än i dag inrikta och stödja ett sammanhållet beredskapsarbete i hela hotskalan - allvarliga olyckor, krissituationer (extraordinära händelser) samt höjd beredskap och krig. I väntan på en sådan översyn, och de rekommendationer som eventuellt kommer upp i en sådan process, sker inriktning av arbetet dels genom den nu rådande överenskommelsen mellan MSB och SKL samt genom mer specifika anvisningar (t.ex. användning av statlig ersättning [MSB 2015-2409](#), extra medel till civilt försvar [MSB 2017-09931](#) och förslag på arbetsområden [MSB 2017-1561](#)).

Ett annat sätt att inrikta arbetet med krisberedskap inom olika nivåer är genom gemensamma grundsyner, vilka beskrivs i korthet nedan.

Gemensamma grundsyner på nationell, regional och lokal nivå

Grundsynerna, oavsett nivå, har gemensamt att de syftar till att fastställa principer för samordning och prioritering av verksamheter och inför och under höjd beredskap och då ytterst i krig. Däremot skiljer de sig åt avseende målgrupp och delaktiga aktörer i framställningsprocessen.

En nationell grundsyn för en sammanhängande planering av totalförsvaret

Den nationella grundsynen, [Sverige kommer att möta utmaningarna](#), är resultatet av ett uppdrag från regeringen (Försvarsdepartementet) riktat till MSB och Försvarsmakten vars syfte var att beskriva hur arbetet med en sammanhängande planering för totalförsvaret borde bedrivas, där Försvarsmaktens behov av stöd inför och vid ett väpnat angrepp samt det civila försvarets möjligheter att tillhandahålla stöd skulle kunna identifieras.

I grundsynen pekas ett antal arbetsområden ut som särskilt relevanta, däribland funktionalitet i samhällsviktig verksamhet, en ökad medvetenhet och försvarsvilja hos befolkningen samt samverkan

och gemensam inriktning. Samtidigt pekas ett antal geografiska områden ut som särskilt militärstrategiskt relevanta och därför betonas vikten av en ökad robusthet i de verksamheter runt om i landet som har viktiga funktioner för att samhället i sin helhet ska fungera.

I [redovisningen](#) av uppdraget konstateras att totalförsvaret består av en mängd verksamheter med aktörer som alla måste sträva åt samma håll och att de gemensamma grunderna på central nivå behöver kompletteras med ytterligare vägledning, men också omsättas i gemensamma dokument på regional nivå för att på så sätt kunna vägleda inte enbart bevakningsansvariga myndigheter och Försvarmakten, utan även andra statliga myndigheter, kommuner, landsting samt företag.

Med anledning av detta har det inom flera militärregioner tagits fram regionala grundsyner för att inrikta arbetet på en länsövergripande nivå. I syfte att inte skapa förvirring har dessa grundsyner kommit att kallas *högre* regionala grundsyner, som i sin tur kan kompletteras med länsvisa *regionala* grundsyner.

Högre regionala grundsyner

De högre regionala grundsynerna är en tillämpning och en anpassning av den nationella grundsynen. De högre regionala grundsynerna är framtagna av länsstyrelserna samt militärregionen i aktuellt geografiskt område och syftar till att utgöra stöd och vägledning till olika regionala aktörer i det gemensamma och grundläggande arbete med beredskapsförberedelser. Till dags dato har två militärregioner presenterat sina högre regionala grundsyner, [militärregion väst](#) samt [militärregion nord](#), och militärregion syd kommer inom kort att slutföra sin. I dessa grundsyner redogörs för ansvar och uppgiftsfördelning, planeringsförutsättningar samt för den inriktning som gäller för beredskapsförberedelser under perioden 2017/2018 till 2020. Kommuner och landsting kommer att vara viktiga aktörer i arbetet med beredskapsförberedelser på regional nivå och i syfte att precisera dessa aktörers arbete kommer även ett par regionala (länsvisa) grundsyner att tas fram.

Regional grundsyn för Skåne

Skåne har, med sina 33 kommuner, en stor utmaning vad gäller likriktning av arbetet med civilt försvar. Varje kommun har sina unika förutsättningar och har därför kommit olika långt i sin beredskapsplanering. Bristande nationella riktlinjer har inte heller bidragit till att få till ett intensifierat arbete. I syfte att sätta ramarna för det fortsatta arbetet fram till år 2020 har en arbetsgrupp fått i uppdrag att ta fram en regional grundsyn för Skåne län. Arbetsgruppen består av representanter från kommuner, landstinget, Försvarmakten samt Polisen och ska under våren 2018 arbeta fram ett förslag på grundsyn som sedan remitteras inom respektive organisation.

Den regionala, länsgemensamma, grundsynen kan i flera avseenden hämta inspiration från den högre regionala grundsynen för militärregion syd men kommer att behöva kompletteras med hänsyn till kommun- och landstingsspecifika uppgifterna (t.ex. befolkningsskydd, kommunikation till medborgarna och hälsa- och sjukvård).

Fokusområden för kommuners arbete med civilt försvar

Arbetet med civilt försvar är komplext, inte minst på grund av den otydlighet som råder kring vilken förmåga som faktiskt krävs för att en kommun ska kunna fullgöra sina uppgifter inom totalförsvaret i händelse av krig. I syfte att inrikta, och därmed påskynda, arbetet inom kommunerna avseende civilt försvar har det på nationell nivå pekats ut ett antal fokusområden inom vilka särskilt stöd kommer att ges under åren 2018–2020 från bland annat MSB och länsstyrelserna. Dessa områden är **stärkt säkerhetsskydd**, **kompetenshöjning** samt **beredskapsplanering** och beskrivs mer ingående nedan.

Stärkt säkerhetsskydd

Arbetet med civilt försvar skapar ett behov av ett utökat arbete med säkerhetsskydd, vilket i Sverige definieras som skydd mot spioneri, sabotage och andra brott som kan hota rikets säkerhet.¹ Detta ställer höga krav på att de i Säkerhetsskyddslagen beskrivna bestämmelserna avseende informationssäkerhet, tillträdesbegränsning och säkerhetsprövning tillämpas i kommunerna på ett adekvat sätt.

Rekommendationer kopplat till ett stärkt säkerhetsskydd blir därför att:

- Kommunen bör ha en säkerhetsskyddschef.
- Kommunen bör under perioden 2018–2020 genomföra en säkerhetsanalys över sin verksamhet.

Kompetenshöjning gällande totalförsvaret

Kommuner ska, enligt LEH, vidta de förberedelser som behövs för verksamheten under höjd beredskap. För att förtroendevalda och anställd personal i kommunerna ska kunna lösa sina uppgifter vid höjd beredskap behövs grundläggande kunskaper om de författningar och arbetssätt som blir gällande vid höjd beredskap.

Rekommendationer kopplat till kompetenshöjning blir därför att:

- Kommunen bör identifiera ett antal nyckelpersoner och/eller befattningar med betydande roll för kommunens verksamhet vid höjd beredskap.
- Nyckelpersoner inom kommunen bör genom utbildning ges kunskaper om gällande författning och arbetssätt avseende höjd beredskap och totalförsvaret.

Planer för den verksamhet som ska bedrivas under höjd beredskap

Kommuner ska, enligt LEH, i fredstid och med utgångspunkt i krisberedskapen minska sårbarheten i sin verksamhet och ha en god förmåga att hantera krissituationer. Kommuner och landsting ska därigenom också uppnå en grundläggande förmåga till civilt försvar.

Vidare ska kommuner, enligt lagen ([1992:1403](#)) om totalförsvaret och höjd beredskap, vidta de särskilda åtgärder i fråga om planering och inriktning av verksamheten, tjänstgöring och ledighet för personal samt användning av tillgängliga resurser som är nödvändiga för att kommunen under rådande förhållanden ska kunna fullgöra sina uppgifter inom totalförsvaret.

¹ Med utgångspunkt i [Säkerhetsskyddslagen](#) (1996:627) och [Säkerhetsskyddsförordning](#) (1996:633) reglering avseende säkerhetsskydd, säkerhetsskyddschef och säkerhetsanalys ska kommuner vidta nödvändiga förberedelser för att i arbetet med civilt försvar på ett säkert sätt kunna hantera frågor som är av vikt för rikets säkerhet.

Rekommendationer kopplat till beredskapsplanering blir därför att:

- Kommunen bör genomföra ett arbete med beredskapsplanläggning för att kunna bedriva verksamhet under höjd beredskap.
- Kommunen bör utforma en organisation för den verksamhet som ska bedrivas i krig samt planera för försörjningen av denna organisation med personal. Krigsplacering bör användas som en förberedelse för att kunna använda allmän tjänsteplikt under höjd beredskap.

Kommuner lokaliserade i militärstrategiskt viktiga områden

Utöver de tre prioriterade utvecklingsområdena som beskrivits ovan har ytterligare tre områden pekats ut som relevanta att arbeta med under perioden 2018–2020. Arbetet inom dessa områden – *ledningsansvar*, *geografiskt områdesansvar* samt *rapportering* - kommer i de flesta kommuner endast ske i mån av tid. Det finns emellertid ett antal särskilt utpekade kommuner som på grund av sitt strategiska geografiska läge får ytterligare ersättning för att arbeta med civilt försvar och som därmed förväntas genomföra uppgifterna.

Ledningsansvar

Under höjd beredskap ansvarar kommunstyrelsen, enligt LEH, för ledningen av den del av det civila försvaret som kommunen ska bedriva.

Uppgifter kopplat till ledningsansvar blir därför att:

- Kommunen utbildar och övar kommunstyrelsen i vad det innebär att ansvara för ledning under höjd beredskap.
- Kommunen medverkar i utbildningar och övningar som anordnas av länsstyrelsen och, när så är lämpligt, även deltar i övning anordnad av annan statlig myndighet.
- Kommunen anordnar ledningsplats för höjd beredskap. För kommuner i militärstrategiskt viktiga områden ingår även att se över behovet av att kunna nyttja skyddade eller alternativa ledningsplatser.

Geografiskt områdesansvar

Inom kommunens geografiska områden finns ett antal aktörer, såväl offentliga som privata, vars verksamhet är att betrakta som samhällsviktig. Enligt LEH ansvarar kommunstyrelsen under höjd beredskap för att den verksamhet som bedrivs i kommunen, av olika aktörer, samordnas och för att samverkan kommer till stånd mellan dem som bedriver verksamheten.

Uppgifter kopplat till geografiskt områdesansvar blir därför att:

- Kommunen utvecklar förmågan att utöva det lokala geografiska områdesansvaret under höjd beredskap, genom till exempel näringslivsråd och samverkan med aktörer inom kommunens geografiska område som bedriver samhällsviktig verksamhet.

Rapportering

Enligt LEH ska kommuner, under höjd beredskap, hålla en av regeringen utsedd myndighet informerad om beredskapsläget och de övriga förhållanden som har betydelse för det civila försvaret i kommunen.

Uppgifter kopplat till rapportering blir därför att:

- Kommunen medverkar vid införandet av ett tilldelat tekniskt system för informationsutbyte.
- Kommunen, i samverkan med länsstyrelsen, implementerar rutiner för rapportering och lägesbilder innehållandes information om exempelvis resurser, hjälpbehov, informationsbehov, åtgärder, prognoser och uppfattningar.

Ersättning för arbetet med krisberedskap och civilt försvar

Kommuner får ersättning av staten för kostnader kopplat till förberedande uppgifter enligt LEH. Denna ersättning har för kommunernas del legat på cirka 300 miljoner totalt. I och med budgetpropositionen för 2018 ökar denna ersättning med 100 miljoner kronor till kommunerna (30 miljoner till landsting) vilket innebär att kommunernas samlade ersättning från anslag 2:4 Krisberedskap, för arbete med krisberedskap och civilt försvar landar på ca 400 mnkr.

Till detta kommer möjligheten för kommuner och landsting att söka bidrag för investering i beredskapshöjande åtgärder. Exempel på åtgärder som helt eller till del skulle kunna finansieras på detta sätt kan vara ledningsplatser, funktionssäkerhet (reservanordningar för el-, vatten-, värme och kommunikationsförsörjning) samt ersättning för deltagande i planering och genomförande av stora och omfattande övningar.

Fördelning av medel

I enlighet med LEH och tillhörande föreskrifter (FEH) ska samtliga av Sveriges 290 kommuner vidta beredskapsförberedelser för höjd beredskap och även ha de planer som behövs för verksamheten under höjd beredskap. Därutöver framgår av försvarsinriktningspropositionen ([prop. 2014/15:109](#)) att fördelningen av ekonomiska medel bör ske utifrån två faktorer, nämligen möjligheten att ge stöd till Försvarsmakten samt geografiska tyngdpunktsområden enligt beskrivning ovan.

Med hänsyn till detta har MSB gjort bedömningen att (av de 100 miljoner kronor som aviserats som extra medel i budgeten 2018) fördela 36 miljoner kronor på kommuner placerade i utpekade militärstrategiskt viktiga områden och att resterande 64 miljoner fördelas till övriga kommuner.

Stöd till kommunerna i det fortsatta arbetet med civilt försvar

Att inrikta och stödja utvecklingen av ett modernt totalförsvar är ytterst en statlig angelägenhet. Kommuners arbete med krisberedskap och civilt försvar bör därför ges en övergripande inriktning, tydliga prioriteringar och ett omfattande stöd i de delar som handlar om hantering av extraordinära händelser i fredstid och under höjd beredskap. MSB har ett generellt ansvar att stödja aktörerna i detta arbete och kommer bland annat att skapa förbättrade möjligheter att ta emot och kanalisera frågor från kommunerna. Vidare kommer allt fler centrala aktörer, inte minst de som är särskilt utpekade som

bevakningsansvariga myndigheter (exempelvis Livsmedelsverket, Säkerhetspolisen, Post- och telestyrelsen) att få en större roll i arbetet med att utveckla kommuners beredskap för kris och krig.

Länsstyrelsen har en viktig roll i att säkerställa att det stöd som ges i beredskapsutvecklingen blir långsiktigt och målgruppsanpassat. Bland annat ställs allt högre krav på utbildningsinsatser i länen vilka måste inriktas och prioriteras baserat på det behov som finns hos aktörerna. Här krävs en lyhördhet från Länsstyrelsens sida så att stödet riktas dit det gör störst nytta.

I syfte att nå dit kommer Länsstyrelsen att under tidsperioden 2018–2020 anordna kontinuerliga träffar inom arbetsgruppen för civilt försvar och referensgruppen för LEH samt mer övergripande konferenser på LEH-temat. MSB konstaterar samtidigt att ett antal tydliga uppgifter i form av åtgärder kopplat till beredskapsförberedelser bör ske genom en överenskommelse mellan stat och kommuner. I en sådan överenskommelse bör det även framkomma vilket stöd som statliga myndigheter, bl.a. MSB, Försvarsmakten och Länsstyrelsen ska bidra med.

Uppföljning av uppgifter och ersättning

En viktig del i stödverksamheten handlar också om uppföljning av verksamheten som bedrivs och hur de ekonomiska medlen nyttjas. Uppföljningen sker mot de uppgifter och den ersättning som kommunen har erhållit enligt LEH samt utifrån de åtgärder och det stöd som angetts i överenskommelser. Det är kommuners ansvar att vid uppföljningstillfället kunna redovisa vilka kostnader de har haft och att de kostnader som redovisas mot ersättningen är förenliga med villkoren enligt lag och överenskommelse.

Länsstyrelsen ansvarar för den direkta statliga uppföljningen av åtgärder och kommunerna ska årligen redovisa vilken verksamhet som har genomförts samt hur mycket av ersättningen som använts.

Inrättandet av ett nationellt samverkansforum för krisberedskap och civilt försvar

För att växla upp arbetet med beredskapsutveckling på lokal och regional nivå föreslås av MSB att ett särskilt samverkansforum inrättas. Länsstyrelsens och de centrala myndigheternas stöd till kommuners och landstings utvecklingsarbete med krisberedskap och civilt försvar kommer att samordnas inom forumet.

Samverkansforumet ska skapa förutsättningar för ett starkare säkerhetsarbete lokalt och regionalt och även fungera som en plattform för utveckling och samordning av stödverksamhet till kommuner.

HANNES SONNSJÖ

Beredskapshandläggare

Samhällsskydd och Beredskap

hannes.sonnsjo@lansstyrelsen.se

Länsstyrelsen
Skåne

www.lansstyrelsen.se/skane